

REKUPEROWANIE (3) *sb n*

Pierwsze i drugie e, o oraz a jasne; końcowe e z tekstów nieoznaczających é.

sg G rekuperowaniã (1). ◊ [A rekuperowani(e).] ◊ L rekuperowaniu (2).

Sł stp, Cn, Linde brak.

*Odzyskanie [czego] (3) : (nagł) O rekuperowaniu dóbr kościelnych alienowanych. (-) IZ wiele dóbr Kościelnych od Kościołów y Kłafztorów nieślufznie iest alienowanych/ [...] Poftánawiamy/ áby nápotym álienacię żadné ważné nie były *SarnStat* 182, 836; [iż iáko W. M. na wciśnienie Oyczyzny [...] z wielkim żalem pátrzał: ták też recuperowanie oney [...] z fowito więtfzã rádościã oczymá fwymi ogládał *PlutBBud* 56v; *WerPublika* 48; CZemu to świeccy ftyfkuiã/ że duchowni ná nádaniach [...] máiętności [...] máło máięć/ y w dzieięćiny/ ktore [...] rzkomo dla rekuperowania świętey ziemie były wyciągnione gwałtem fię wpieráię *BronApokr* 301].*

*rekuperowanie od kogo (1): Bo [Jan Zamojski] y przeciw Kniáziowi Wielkiemu Mofkiewskiemu/ [...] w brániu zamków pod nim: w rekuperowaniu od niego ziemie Inflantckiéy: w przyczynieniu niemálych áccefyy do Pańftw Rzeczypo(spolitej) [...] służby fwé R(zeczy) P(ospolitej) oddawał. *SarnStat* 1051.*

Cf **REKUPERACJA, REKUPEROWAĆ**

LWil